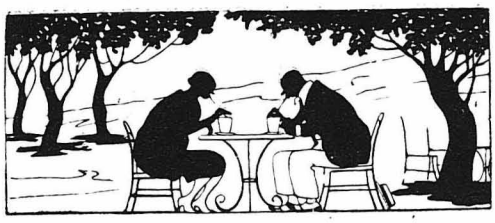

ΜΙΚΡΟΙ ΜΕΝ ΑΝΟΗΤΟΙ

ΜΕΓΑΛΟΙ ΟΜΩΣ ΣΟΦΟΙ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΙ

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἄνδρας, τοὺς ὁποίους θαυμάζουμε σήμερα εἴτε ὡς συγγραφεῖς εἴτε ὡς διαπρεπεστάτους πολιτικούς, εἴτε ὡς στρατηγούς, εἴτε ὡς ζωγράφους, κατὰ τὴν παιδική τους ἡλικία ὄχι μονάχα δὲν εἶχαν δείξει στοιχειώδη πνευματικὰ προτόντα, ἀλλὰ καὶ οἱ περισσότεροί των, ὡς μαθηταί, ἦσαν ἀπὸ τοὺς χείρους ἀνεπιδέκτους μαθήσεως.

Ἔτσι οἱ διακεκριμένοι ζωγράφοι Πιέτρο ντὲ Κορτόνα καὶ Θωμᾶς Γουίδη, τόση λίγη ἐπίδοση εἶχαν ὡς μαθηταί, ὥστε ὁ δάσκαλός τους τοὺς ἐπονόμασε «*ἠλιθίους*» καὶ τὸ ἐλάχιστα κολακευτικὸ αὐτὸ παρατσοῦβαλι τοὺς ἔμεινε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς τους. Ὁ Ρεύτων ἐπίσης ἦταν ὁ τελευταῖος μαθητὴς τῆς τάξεώς του. Ὁ μεγάλος μυθιστορογράφος Σκότ, ὁ μέγας μαθηματικὸς Στέφενσον, ὅταν ἦσαν μικροὶ δὲν εἶχαν παρουσιάσει τὸ ἐλάχιστο δεῖγμα, οὐδὲ μεγαλοφυΐας, ἀλλ' οὔτε κοινοτάτου νοῦ κἄν. Οἱ δασκάλοι τους τὸ σχολεῖο δὲν εἶχαν κανένα λόγο νὰ μένουν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ αὐτούς τους.

Ἐντελῶς «κουτεντιάδαι» ὑπῆρξαν κατὰ τὴν παιδική τους ἡλικία ὁ Μέγας Ναπολέων, ὁ στρατηγὸς Οὐέλλιγκτων καὶ δύο ἄλλοι ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους στρατιωτικοί: Ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς Γκράντ, ὁ ὁποῖος πρῶτος κατόρθωσε νὰ ἐπιβάλῃ στὰς Ἰνδίας τὴν Ἀγγλικὴ κυβέρνηση καὶ ὁ Ἄγγλος στρατηγὸς λόρδος Κλαΐβ.

Ἐπίσης διὰ τὸν σύγχρονόν μας μεγάλον Ἄγγλον μυθιστοριογράφον Μέρναρ Σόου, ἀναφέρεται ὅτι οἱ καθηγηταί του, τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν ἀκόμη μαθητής, δὲν ἐξεφράζοντο καθόλου ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν ἐπίδοσή του στὰ μαθήματα.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΑΓΝΟΟΥΝ ΤΟ ΨΩΜΙ

Ὑπάρχει λαὸς ὁ ὁποῖος ἀκόμη καὶ σήμερα ὄχι μόνον δὲν γνωρίζει τὴ χρήση τοῦ ψωμιοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τὴν ὕπαρξή του ἀγνοεῖ. Ὁ λαὸς αὐτὸς εἶνε οἱ Οὐσβέκ, μιὰ ἀπὸ τὶς διάφορες Ταταρικὲς φυλὲς ποὺ κατοικοῦν στὴ Σιβηρία. Τρέφονται μονάχα μὲ κρέατα καὶ πίνουν γάλα φοράδας, μὲ τὸ ὁποῖον οἱ ἀθεόφοβοι κατορθώνουν καὶ νὰ... μεθοῦν.

Τρῶνε γονυπετοῦντες καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ φαγητοῦ μιλοῦν ὅλοι μαζύ. Τὸ ἀστεῖο ὅμως εἶνε ὅτι... κατορθώνουν νὰ συνεννοοῦνται.

τότε ἀποφασίσαν οἱ ἐχθροὶ νὰ δώσουνε συγγνώμη καὶ συγχώρησι.

Τότε βγῆκε ὁ γέρων - πατέρας τοῦ σκοτωμένου Ἄσσου καὶ τράβηξε ἴσια στὸν ὅμιλο τῶν «ἱκετῶν». Ὁ φονιὰς γονάτισε μπροστά του, παραδίδοντας στὰ χέρια τοῦ γέρου τὴν ζωή του, ὅλοι δὲ ὅσοι ἦταν ἐκεῖ παρόντες καὶ οἱ περίεργοι ἀκόμα, ποὺ εἶχαν μοζευτεῖ στὸ τὸν δρόμο, φώναζαν:

— Ἀμάν πλιάπο !... (Γέρω - παποῦ) Ἀμάν ! Ἀμάν !...

Ὁ γέρος πῆρε τότε τὸ ὅπλο τοῦ φονιᾶ, τὸ πέταξε στὸν ἀέρα, ἔλυσε τὸ μαντῆλι ποὺ εἶχε σκεπάσει τὸ πρόσωπό του καὶ τὸν φίλησε, δείχνοντας ἔτσι πῶς τὸν συγχωρεῖ.

Ἔπειτα φίλησε, μὲ τὴ σειρά, ὅλους τοὺς ἀρσενικοὺς συγγενεῖς τοῦ φονιᾶ τοῦ γυιοῦ του, καὶ κατόπιν πῆρε τὸν ἴδιο ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὸν ἔμπασε στὸ σπίτι του, ὅπου τὸν ἔβαλε στὴ θέσι τοῦ γυιοῦ του ποὺ σκοτώθηκε.

Τελείωσε ἡ τελετὴ αὐτὴ μ' ἕνα μεγάλο συμπόσιο, ποὺ ἔκανε ὁ πατέρας τοῦ φονευθέντος, καὶ τὸ ὁποῖο βάσταξε τρεῖς μέρες καὶ τρεῖς νύχτες.

***

Τὴν ἄλλη μέρα μιὰ γρηὰ πῆγε ἕνα σταμνὶ νερὸ καὶ τὸ ἄφησε πάνω στὸν τάφο τοῦ φονευθέντος Ἄσσου, γιὰ νὰ δροσιστῇ ἡ ψυχή του !...

***

Ἡ Ἀλβανικὴ λέξις «*Μπέσσα*» εἶνε ἡ Ὁμηρικὴ «*πεῖσα*» ποὺ σημαίνει «*πίστις*».

«Μπέσσα γιὰ Μπέσσα» σημαίνει «Πίστι γιὰ πίστι», «Πεῖσαν διὰ πεῖσαν».

Κ' ἡ λέξις αὐτή, ποὺ διατηρήθηκε, στὴν Ἀλβανική, ὅπως ἕνα πλῆθος ἄλλες λέξεις ὁμηρικές, παρεφθάρη ὅπως τόσες ἄλλες λέξεις ἑλληνικὲς καὶ τὸ «πει» ἔγινε «Μπέ».

Τὸ ἴδιο ἔθιμο τῆς ἀνδικήσεως, τῆς «βεντέτας», ὅπως λέγεται στὴν Κορσική, ὑπῆρχε ὅπως ξέρετε, καὶ στὴ Μάνη. Λέμε ὑπῆρχε, γιατὶ σήμερα πειὰ οἱ ἀγαθοὶ καὶ φιλότιμοι Μανιάτες ἐπροόδευσαν ἀρκετὰ καὶ ἀπεχθάνονται τὶς ἄγριες καὶ αἱματηρὲς αὐτὲς συνήθειες.

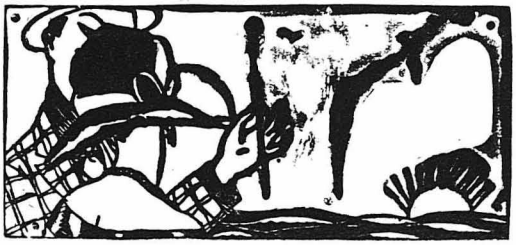

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Νὰ τί γράφει ἕνας μεγάλος Ἄγγλος σοφὸς γιὰ τὸ γάμο:

— Κανένας γάμος δὲν πρέπει νὰ γίνεται, λέει, μεταξὺ ἀτόμων τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ συντηρήσουν καὶ τοὺς ἑαυτούς των καὶ τὶς οἰκογένειές των, ὅταν στεφανωθοῦνε κατὰ τρόπο ἁρμόζοντα στὴν κοινωνική τους θέσι.

— Ὅταν ἀγαπήσετε καμμιὰ νέα, μὴν παρασυρθῆτε μόνον ἀπὸ τὴν ἐξωτερική της ὠμορφιά, ἐξετάσατε καλὰ καὶ τὰ φυσικὰ προτερήματα τῆς κόρης, ἰδίως δὲ μάθετε καλὰ τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς οἰκογενείας της, γιατὶ ἡ οἰκογένεια πάρα πολὺ συντελεῖ στὸν χαρακτῆρα τῆς κόρης.

— Ἡ Γαλλία κατὰ μιὰ τελευταία στατιστική ἔχει 176 δισεκατομμυριούχους.

— Στὴν Ἀγγλία, ἀπὸ τὰ ἄτομα ποὺ ἐργάζονται στὶς διάφορες βιομηχανίες, τὰ 22 τοῖς ἑκατὸν, εἶνε γυναῖκες.

— Στὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐξοδεύονται κάθε χρόνο 21.500.000.000 δραχμῶν ἄξιας, αὐγά !

— Τὸ παληότερο καὶ πολυτιμότερο κρασὶ τοῦ κόσμου βρίσκεται στὴ Βρέμη. Στὰ περίφημα ὑπόγεια τοῦ μεγάρου τῆς Δημαρχίας τῆς πόλεως αὐτῆς, ὑπάρχουν δώδεκα κιβώτια, περιεχοντα τοὺς καλουμένους «ἱεροὺς οἴνους». Τὰ κρασιὰ αὐτὰ διατηροῦνται ἐκεῖ ἐπὶ 2 1)2 αἰῶνας !

— Ἕνας μάλιστα μαθηματικὸς Ἄγγλος, ποὺ δὲν εἶχε ἄλλη δουλειὰ νὰ κάνῃ, κάθησε καὶ ὑπελόγισε ἀκριβῶς τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως τῶν ὑπογείων αὐτῶν, τοῦ ἐνοικίου, τοῦ τόκου ἐπὶ τῆς πρώτης ἀξίας τοῦ κρασιοῦ καὶ ἄλλων διαφόρων δαπανῶν καὶ βρῆκε ὅτι κάθε μποτίλια τοῦ νέκταρος αὐτοῦ στοιχίζει πόσο νομίζετε; Οὔτε πολλὰ οὔτε λίγα: 12.000.000 δραχμὲς ἡ μιά !...

— Ἤτοι—ἐπειδὴ ἡ μποτίλιες εἶνε μεγάλες— 1.600.000 ἡ ὀκᾶ καὶ 1500 δραχμὲς ἡ κάθε... σταγόνα !...

— Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν 360 Πανεπιστήμια καὶ 69 400 φοιτητάς.

— Ὁ τάφος τοῦ Μωάμεθ εἶνε στολισμένος μὲ σαπφείρους, διαμάντια καὶ ρουμπίνια ἀξίας 2.000 000 λιρῶν στερλινῶν.

— Ἀξιόπιστοι συγγραφεῖς ἰσχυρίζονται ὅτι μὲ τὸ χρυσάφι ποὺ φυλάσσεται στὸ Βατικανὸ σὲ μετάλλια, δοχεῖα, ἀλύσσους καὶ ὅλλα ἀντικείμενα, μποροῦν νὰ κοποῦν χρυσᾶ νομίσματα πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα κυκλοφοροῦν σήμερα σ' ὅλη τὴν ὑφήλιο !...

— Ἡ ἀστραπὴ εἶνε ὁρατὴ ἀπὸ ἀπόσταση 150 μιλίων ! Ἀμφισβητεῖται μόνον ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν ὁποίαν μπορεῖ ν' ἀκουσθῇ ὁ κεραυνός.

— Ἕνας Γάλλος ἀστρονόμος ποὺ ἔκανε πολλὲς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, δηλώνει ὅτι εἶνε ἀδύνατον ὁ κεραυνὸς ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ ἀπόστασι μεγαλείτερη τῶν δέκα μιλίων.

— Τὸ ἄλογο ἀναλόγως τοῦ σώματός του ἔχει καὶ τὸ πιὸ μικρὸ στομάχι.

— Ἡ Ἑλληνικὲς καὶ Ρωμαϊκὲς πόρτες ἄνοιγαν ἀπὸ τὰ μέσα πρὸς τὰ ἔξω. Γι' αὐτὸ ὅταν κανένας διαβάτης περνοῦσε ἀπὸ κανένα σπίτι, χτυποῦσε δυνατὰ τὴν πόρτα γιὰ νὰ μὴν τὴν ἀνοίξουν ἄξαφνα καὶ τοῦ σπάσουν τὰ μοῦτρα !

— Ἡ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τῆς Ρώμης διατείνεται ὅτι καὶ τὰ χέλια ἔχουν δηλητήριο. Δὲν εἶνε ὅμως μαζευμένο στὸ στόμα τους, ὅπως στὶς ὀχιές, ἀλλὰ σκορπισμένο σὲ ὅλο τους τὸ σῶμα. Τὸ βράσιμο ὅμως, ἢ τὸ ψήσιμο τοῦ χελιοῦ, ἐξουδετερώνει τὸ δηλητήριό τους.

— Ἐν τούτοις ὅμως, λέγει ἡ Ἀκαδημία, καλὸν εἶνε, ὅσοι ἔχουν ὀργανικὲς παθήσεις νὰ μὴν τρῶνε χέλια.

— Στὸ Τυρόλο τὶς Τσουκνίδες τὶς βράζουν καὶ τὶς δίνουν καὶ τὶς τρῶνε οἱ φυματικοί. Λένε ὅτι εἶνε γιατρικὸ περίφημο γιὰ τὴ φματίωσι...

— Τὸ διαρκέστερο χρῶμα ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα καὶ στὰ φυτὰ καὶ στὸν ἄνθρωπο, λέν», ὅτι εἶνε τὸ κίτρινο. Εἶνε τὸ μόνον χρῶμα τῶν λουλουδιῶν, ποὺ ἂν ἐκτεθεῖ καὶ σὲ καπνοὺς θειαφιοῦ ἀκόμη, δὲν ἀλλάζει χρῶμα.

— Ἡ μέλισσες προτιμοῦνε τὸ γαλάζιο χρῶμα.

— Τὸ ἄσπρο χρῶμα εἶνε τὸ ἀφθονάτερο στὸ βασίλειο τῶν λουλουδιῶν. Σὲ 4.000 ἐκλεκτὰ εἴδη λουλουδιῶν, τὰ 1193 εἶνε ἄσπρα.

Συλλέκτης